

hvem der skal bære Møntningsomkostningerne; det staaer ikke i Forbindelse med denne Sag. Af den Forandring, her gjøres Forslag om, fremgaaer intet Andet, end at en ny Udmøntning vil komme til at bære Spor af denne Lov; men denne Lov medfører ikke med Nødvendighed, at en ny Udmøntning skal finde Sted. Derimod ville Patenterne i Hertugdømmerne medføre Nødvendigheden af en ny Udmøntning, og deraf fremgaaer ogsaa af sig selv, paa hvilke Landsdele Møntningsomkostningerne forsaavidt vilde falde.

**Besværelse:** Det er kun et Par ganske korte Bemærkninger, som jeg skal tillade mig i Anledning af, hvad den ærede Finantsminister har anført, idel han, saavidt jeg har opfattet ham, stiller sit Hovedargument deri, at det med Hensyn til Møntteenheden ikke er nogen Indførelse af noget Nyt, men en Gjennemførelse af det allerede Bestaaende; og saa glædeligt det har været mig at erfare, at, forsaavidt der er Tale om en saadan Møntteenhed, er det Regjeringens alvorlige Billie, at den skal gennemføres, forekommer det mig dog ikke, at den meget ærede Finantsminister har Ret, naar han siger, at, naar det kun er en Gjennemførelse af det Bestaaende, behøves ikke desangaaende noget Skridt med Hensyn til Lovgivningen. Det forekommer mig virkelig, at, naar der forelægges et Lovudkast, saavel her som i Hertugdømmerne, maa det dog virkelig være Noget, hvortil det er nødvendigt at have Lovgivningsmagtens Hjælp. Den meget ærede Finantsminister har desuden meent, at det Meste af, hvad jeg har anført, ikke egentlig henhører til denne Sag, og at navnlig dette var Tilfældet med det Argument, jeg vilde hente fra, at, naar der var Tale om Indførelsen af et nyt Møntsystem, burde man inddrage alle de Mønter, der vare udmøntede efter det ældre System. Jeg skal dertil kun bemærke, at jeg har begyndt med at henlede Opmærksomheden paa, at der ingen Motiver ledsagede Lovudkastet, men at den meget ærede Finantsminister ved at fremlægge det havde anstillet en Række Betragtninger, der vare saa vigtige, at de gave mig Anledning til at tage Ordet. Forsaavidt altsaa det, jeg har berørt, ligger udenfor denne Sag, da er Marsagen

den, at det er ført ind i Sagen af den meget ærede Finantsminister. De Betragtninger, jeg har anstillet, slutte sig paa det Nærfeste til det, som den meget ærede Finantsminister har anført ved at forelægge Lovudkastet. Den meget ærede Finantsminister har dernæst bemærket, at det gik ikke an at gennemføre et Møntsystem paa Hovedet. Jeg skal ikke gaae ind paa en vidtløftig Discussion af, hvorledes en Møntteenhed skal gennemføres, hvormange Stadier det kan være hensigtsmæssigt at føre den igjennem, inden den bliver fuldstændig; men, forsaavidt her er Tale om at gennemføre Rigsbanksystemet og den Mening, jeg har tilladt mig her at fremsætte, da er den Anskuelse, som jeg har forsvaret, ikke nogen ny, den skriver sig fra 1838, og er da med megen Talent og med langt større Talent, end der staaer i min Magt, forsvaret af Flor i hans Rungs-Justände. Der vil man finde hele Sagen behandlet med Henviisning til Alt, hvad der har Indflydelse paa Mønt og Møntvæsen. Det vilde naturligtvis føre mig meget for vidt, dersom jeg her vilde forsøge paa at gaae ind paa eller gennemgaae det, og jeg skal derfor ikke gaae videre ind derpaa, ligesom heller ikke paa Bedømmelsen af den Forholdsregel, den meget ærede Finantsminister antydede, nemlig, om man skulde have al Mønt liggende slaaet eller ikke. Det er jo naturligtvis kun en underordnet Forholdsregel, det er kun Udførelsesmaaden, og det er ikke det, hvorom der her er Spørgsmaal; det, hvorom der her er Spørgsmaal, er Principet, om det nemlig, naar man vil indføre eller, som den meget ærede Finantsminister udtrykker sig, gennemføre den hidtil gjældende Møntfod i Hertugdømmerne, nemlig Rigsbankfoden, da er muligt at lade Courantcirculationen bestaae. Det er derom, det egentlige Spørgsmaal dreier sig, og det er derom, jeg har en anden Anskuelse end den meget ærede Finantsminister.

Med Hensyn til Omkostningerne, da skal jeg her ikke gaae ind paa dette Spørgsmaal; det er af en særegen Besskaffenhed. Det er virkelig, forekommer det mig, noget ganske Særegent, at Møntomkostninger kunne deles, at, naar Mønter inddrages i den ene Deel af Monarchiet, denne Deel da kan komme til at bære disse alene. Jeg skal, som sagt, ikke